

veevereening en eenige bekende fokkers een standaard voor de Welsummers opgesteld. Hierdoor verkreeg men een leidraad.

Er is nadien nog heel wat omtrent type en kleur van de

De Sierduivensport in de Noordelijke provinciën

Groningen is van ouds een burcht voor de sierduivensport. Op de jongste tentoonstelling van den N. N. B. waren meer dan 1000 duiven ingezonden. Groninger Slenken waren goed vertegenwoordigd. 150 Holle Kroppers kampften om de prijzen. Verschillende Groninger speciaal-fokkers kwamen met fraaie collecties sierduiven uit. Ook de Postduiven waren prima.

De hoogtijdagen in de kleinveeliefhebberij in Groningerland en omgeving zijn die, gedurende de Kersttentoonstelling van den Noord-Nederlandsche Bond te Groningen. Hier komen de sportfokkers uit de Noordelijke provinciën met hun liefhebberij bijeen — aangevuld uit alle hoeken des lands — om als waardige bekroning van den fokker te zien uitgemaakt, wie het beste in zijn liefhebberij kan vertoonen.

De sierduivensport neemt een belangrijke plaats in en blijkt een gezonde en bloeiende tak in de pluimveeliefhebberij te zijn.

De groote verscheidenheid van rassen, die door de fokkers in Groningen worden gehouden, de finantieele steun die

Welsummers te doen geweest. Een pennestrijd zonder eind, die later ook in het buitenland werd voortgezet. Veel is de Welsummer er niet mee gebaat geweest! Het was als een berg, die een muis baarde. Zoo gaat het meer in de wereld, ondanks vaak goede bedoelingen aan alle kanten.

Het zal wel onder invloed van dit alles geweest zijn, dat de „Nederl. Vereeniging tot verbetering van het Welsumer hoenderras” besloot om geen kleurstandaard van het ras op te stellen, doch liever af te wachten wat de praktijk in deze als het meest gewenscht zou aantonen.

In het Rijksinstituut voor Pluimveeteelt te Beekbergen heeft men sinds jaren de Welsummers op legkracht gefokt, om de basis te leggen voor een goeden legstam. Enkele met veel moeite verworven goede dieren hebben daarvoor het uitgangspunt gevormd.

Het zwaartepunt der Welsummers, ook als rashoer, ligt in hun nuteigenschappen, d.w.z. hun geneigdheid groote donkerbruine eieren te leggen en zelden broedsch te worden.

Voor de tentoonstelling bezit de Welsummer kip, met haar eenvoudige kleurteekening, geen groote kwaliteiten, al zullen er genoeg zijn, die de overwegend zwart- en goudrood gekleurde en patrijsroode hennen zeer aantrekkelijk vinden.

Het exposeeren van Welsummers heeft alleen dan zin, indien er exemplaren uitkomen, die niet alleen van goeden legstam zijn, doch ook mooie groote, donkerbruine eieren leggen. Op z'n best zou het zijn, indien de overjarige dieren althans van 15 October tot 15 Februari op 'n winterlegwedstrijd waren gecontrôleerd. Voor de jonge hennensklassen zou men deze eischen moeilijk kunnen stellen, doch men zou deze b.v. alleen kunnen openstellen voor hennen, die ook in de oude hennensklasse in staat zijn dieren uit te brengen, die op zoo'n winterlegwedstrijd voldoende legcijfers en eiergrootte hebben aangetoond.

Het wordt dan moeilijker om te exposeeren, doch volgens onze meening, heeft een echt nutras alleen dan geen gevaar te duchten van het exposeeren. Integendeel er zal dan propaganda van de inzendingen uitgaan, want het publiek weet dan dat de dieren niet alleen naar hun uiterlijke kenmerken goed zijn, doch ook een goede nutwaarde bezitten. Niet, dat de Welsummers niet goed zijn gekeurd op de groote tentoonstelling; juist integendeel, doch van de door ons hierboven geschetste inzendingvoorwaarden zou een grootere suggestie uitgaan.

Tenslotte zouden we nog naar voren willen brengen, dat o.i. vele der hedendaagsche Welsummers niet hetzelfde type vertoonen als die van 12 tot 14 jaar terug. Vele der dieren zijn te lang gestrekt en te Leghornachtig van model en houding. Het ontbreekt deze dieren aan lichaamsdiepte, 'n eigenschap, welke zulke legsters niet kunnen ontberen.

V. G.

door hen wordt verleend in de eereprijzen-lijsten en de saamhoorigheid der leden van de Groninger Sierduivenclub en Holle Kropperclub 't Noorden, heeft tot gevolg, dat de sierduivenafdeeling op de tentoonstelling van den N. N. B. steeds een bijzonder goeden indruk maakt.

Op de I.I. gehouden tentoonstelling van 23—26 December, waren wederom een 800 nummers sierduiven van de meest uiteenlopende rassen en variëteiten in de kooien ondergebracht, benevens ruim 200 postduiven in de sier- en vliegklassen.

Opdat men in andere deelen van ons land nog weer eens een kijk krijgt over den huidige stand der rassen, zullen we mede uit het geëxposeerde aanstippen wat Groningen en omgeving op sierduivengebied levert.

De Groninger Slenk — het specifiek Groninger ras — was met een 60-tal nummers vertegenwoordigd, welk aantal vrij wat hooger had kunnen zijn, hadden enkele bekwame fokkers van dit ras hun dieren wegens omstandigheden niet thuis gehouden.

Geel en rood, in jong en oud, waren de beste klassen, al-

VERSCHEENEN:

Het houden, huisvesten en verzorgen van **ONZE DUIVEN**

door C. A. M. SPRUYT

No. 78 uit de serie „Weten en Kunnen”.
Derde, herziene druk, 34 afbeeldingen

Een beknopte, doch zeer goede handleiding.

Prijs f 0,75

Toezending na ontvangst van het bedrag.

Postgiro-no. 14039

JOH. ENSCHEDÉ EN ZONEN N.V., HAARLEM

hoewel ook in de andere kleurslagen pracht-exemplaren waren geëxposeerd.

Drijber, Bensik en Siersma waren de hoogste winners in de verschillende kleurslagen.

In de tentoonstellingskooi is de Gr. Slenk geen opvallende verschijning, hier komt enkel zijn lichaamsbouw en typische stand tot uiting, maar in de vrije lucht laat hij zich zien en hooren. In luchtacrobatiek wordt de Slenk door geen enkel ander duivenras geëvenaard. Met opgericht kop, gespreide staart, de vleugels met luide slag naar boven slaande, om ze dan plotseling naar beneden te slaan en geruimen tijd in dien stand te houden, werkt en zeilt hij door de lucht en trekt een ieders aandacht.

In deze vliegprestaties ligt dan ook de groote bekoring van den Slenkfokker, die zich veelal alleen in dit ras heeft gespecialiseerd.

Door oprichting van een speciaalclub zou m.i. met aller medewerking een grootere bekendheid van het ras en uitbreiding van fokkers worden verkregen.

De Holle Kropperclub in het Noorden had op zijn clubtentoonstelling een 130-tal Holle Kroppers in de kooien.

Van den huidige stand van dit ras een uiteenzetting te geven, wordt uit overgrote bekendheid hiervan niet noodig geacht.

Het Noorden concurreerde hier tegen de inzenders uit andere streken, waarbij de laatsten de hoogste onderscheidingen behaalden, t.w. H. E. Rey en G. Bontekoe te Den Haag; A. Teunissen te Nijmegen.

Het navolgende was geëxposeerd. Een buitengewone col-

lectie witroek van bijzonder hoog gehalte, uitstekend boven de andere kleurslagen.

Zwartroek, van uitstekende kwaliteit, blauw- en grijsroek in voldoende aantal van zeer goed gehalte, met enkele uitblinkers.

Rood- en geelbont vormden de dichtstbevolkte klassen met bijzondere exemplaren in de klassen oud en jong, die de fokkers alle eer deden.

Zwartbont, blauwbont en getijgerden waren met uitgelezen vogels tentoongesteld.

De afdelingen Hollandsche-, Engelsche- en Engelsche dwergkroppers, benevens de Brünnerkroppers waren door de Groningers niet gevuld in een aantal en kwaliteit, zoals we dit andere jaren wel gewend zijn. Het door de inzenders geëxposeerde was echter een genoeg om te zien.

Hetzelfde kan worden gezegd van de overige kroppersoorten, waarin door Groningers slechts sporadisch was ingezonden.

In Pauwstaarten, Vinkduiven, Engelsche Eksters, Tuimelaars en de Meeuwensoorten is in Groningerland en omgeving meer interesse, getuige de goede kwaliteiten hiervan tegenwoordig.

De Oud-Hollandsche Tuimelaars, vroeger een door Groningers in groot aantal geëxposeerd duivenras, waren nu met geen enkel nummer in de kooien gebracht. Het door anderen daarin gebrachte was van een hoog gehalte.

De speciaal IJsduivenfokker Hazelhof, de combinatie Strating-Hake-Jans, speciaal fokkers van de Selfs en de speciaal fokker van Sidderhalzen, Zandvoort, hadden wederom deze afdelingen met prachtdieren bezet en kregen hier dan ook de prijzen.

De overige geëxposeerde rassen waren hier en daar mede door Groningers naar voren gebracht, waarbij evenwel opmerkelijk is, dat de Wratduiven hun schijnbaar niet passend zijn, gelet op het feit, dat door hen hierin geen enkel nummer was geëxposeerd.

Besluiten we met te vermelden, dat de afdeling postduiven zoowel in schoonheids- als in de vliegklassen een zeer goeden indruk gaf van hetgeen daarvan in Groningerland aanwezig is en waarover keurmeester Heerschop zijn bijzondere waardeering uitsprak.

H. SMID

Van Heinde en Verre

Een niet-fokker keurde de Rhode Island Reds op de New Yorksche pluimveetentoonstelling

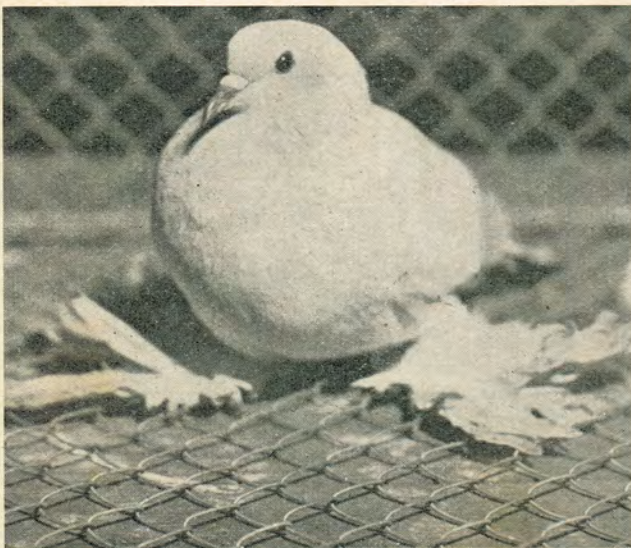
Van alle speciaal fokkers zijn de R. I. Red-fokkers niet alleen de meest enthousiaste, doch ook het meest op zichzelf ingesteld. Zij gelooven alleen in de kennis van de Red-fokkers en ontzeggen vrijwel ieder niet-fokker eenige kennis van hun ras. Het zij hun vergeven in hun ijver en enthousiasme.

De R. I. Reds lijden wel eens onder te eenzijdige keuring op de kleur. Over het geheel genomen zijn ze in type, kracht van veer, houding en kopversierselen niet volkomen op de hoogte van 20 jaar terug. Natuurlijk treft men volop dieren, die in één of meer dezer hoofdkenmerken uitmunten, doch niet over het geheel.

Men heeft op de New Yorksche tentoonstelling, waar de Rhode Island Reds in buitengewoon sterke concurrentie uitkomen, eens een geheel anderen weg ingeslagen en de keuring der Reds opgedragen aan Arthur O. Schilling, allround keurmeester, lid der Standaardcommissie en illustrateur van de American Standard of Perfection. Het experiment heeft goed voldaan, zoodat ook in de toekomst een enkele allround-keurmeester de specialisten in New York zal aflossen van de beoordeeling der Reds.

De Dwerghoenderfokkersvereniging (D. V.) groeit, ondanks de tijdsomstandigheden, regelmatig in ledental!

Dat de krielhoenderliefhebberij nog steeds in beteekenis toeneemt, ziet men niet alleen aan de groote afdelingen krielhoenders op onze groote tentoonstellingen, doch ook aan de groeiende lijst van krielhoenderliefhebbers. Sinds

ZWART-WITBAND IJSDUIF, DOFFER 1934

K 116

van den speciaal-fokker P. Hazelhof te Groningen